

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَنَّايْهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ ئەى ئەوكەسەى خۆت داپۆشيووه، ئەى محمد ﷺ . قُمْ أَلَيْلًا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ شەو
هەستە نوێژ بکە مەگەر کەمێکی نەبێت. بَصَفَهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ نیوەى یان کەمتر لە نیوەى لى کەم
بکەرەوه. أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ یاخود زیاتری بکەو دەورى قورئان بکەرەوه بە وردی و
لەسەر خو. إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ چونکە بەراستی ئێمە فەرموودهو گوفتاریکی سەنگین
داده‌بەزیننه سەرت (کە بەهۆبەوه بەرهنگاری ئەرك و زەحمەتی زۆر دەبێت). إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا
وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ بەراستی خو پینگەیانندن لە شەودا قورستەر لە پرووی کردارو باشتەر لە پرووی گوفتارەوه. إِنَّ
لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ تۆ بۆت هەیه لە رۆژدا هەول بەدەیت (بانگەواز بکەیت) و بکەرێت،
کۆششی زۆر بکەیت. وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ تۆ هەمیشە با ناوی پەرەردگارت وێردی
سەر زارت بێت، بە دڵسۆزی و ملکه‌چیەوه پرووی تی بکە. رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكِيلًا ﴿٩﴾ ئەو زاتەى کە تۆی رەوانە‌کردوه؛ خاوەن و پەرەردگاری رۆژەه‌لات و رۆژئاوایه، جگە لەو هیچ
خواهه‌کی تر نیه فەرمانی بە‌ده‌ست بێت، کەواته هەر ئەو بکە بە پشتیوانی خۆت و داوای یارمه‌تی هەر لەو
بکە. وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ لە بەرامبەر گوفتاری ناره‌وای خاوه‌ناسانه‌وه
هەردەم خو راکرەو بە شیوازیکى جوان بە‌جێیان بهێنە. وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾
واز بهێنە لە من و لەو خاوەن نازو نيعمه‌تانه‌ی کە ئایینی من بە‌درۆده‌زانن، تۆ کەمێک مۆله‌تیاں بدە. إِنَّ لَدَيْنَا
أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ بەراستی ئێمە کۆت و زنجیرو دۆزه‌خان ئاماده‌ کردووه (بۆ ئەو جوهره‌ تاوانبارانه‌).
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ هەروه‌ها خۆراکێک کە لە گەروو ده‌گیرێت، سەرە‌پای سزای بە ئێش و
ئازار. يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ لە رۆژیکدا کە زه‌وى و کيوه‌کان دینه
لەرزە، سەرئە‌نجام کيوه‌کان وردو خاش دەبن و وه‌کو ته‌پۆله‌کەى لمیان لى دیت. إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ خو بەراستی ئێمە پيغه‌مبه‌ريکمان بۆ رەوانه‌کردوون کە
بوته‌ شایه‌ت به‌سه‌رتانه‌وه هەروه‌کو چۆن بۆ لای فیر عه‌ونیش پيغه‌مبه‌ريکمان رەوانه‌ کرد. فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ

الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ جا فیرعهون یاخی بوو لهو پیغه مبهره، نیمهش بهتوندى پېچامانه وهو به لایه کی گوره مان به سهر هینا. فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ نه گهر ئیوه له سهر یاخی بووتان بهرده وام بن ؛ جا چوڼ خوټان ده پاریزن له رږژیک که منډال پیر دهکات و سهری سپی دهیټ. السَّمَاءُ مُمْفَطِرٌ بِهِ ؕ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ نهو رږژه ئاسمان به ههموو نه سنیږه وه ساره کانیوه لهت و پهت دهیټ، بیگومان نهو به لینه هر دینه دی. إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ به پراستی نه سوورده تش یادخه وهو ئاموژگاریه، بو نهو کهسهی دهیه ویټ ریگه به رهو پهروه دگاری بگریته بهر. إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثُهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نُحْصِيَهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَءَاخَرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾ به پراستی نهو پهروه دگارهت چاک ده زانیت که تو نریکهی دوو بهشی شهو یاخود نیوهی یان سییه کی هله دهسیت و شهونویژ دهکیت، ههروه ها هندی که له گهلتن، خوا نه دازهی شهو و رږژ دیاری دهکات، خوا زانیویه تی که ئیوه هه رگیز نازان دیاری بکهن و ئاماری بکهن نه گهر نهو نه یکر دایه، له بهر نهوه تهوبه ی لیوه رگرتن، جا چه ندتان توانی و چوټان بو لوا له شهونویژو له کاتی تر د قورئان بخوین و دهوری بکه نهوه، چونکه نهو خواجه میهره بانهو ده زانیت، له وانهیه که سانیکتان لی نه خوش بکه ویټ و کهسانی تریش بن له زه ویدا بگه رین به شوین بازرگانی و فه زلی خواداو کهسانی تر له داهاتوودا بجهنگن بو لابر دنی کوسپه کانی سهر ری دینی خواو بو به ده سته پینانی ره زامه ندی نهو، که واته چه ندتان بوکرا نه وه ند قورئان بخوین و نویژه کانتان به چاکی نه نجام بدن و زه کاتیش (بهو شیویه ی دیاریکراوه) بیدن و قهرز به شیویه کی جوان به خوا بدن (نهوهی بو خوا به خشریت خوی گه وره به قهرزیکی داده نیت که به زاتی خوی درا یټ) هر دهست پیشکه ریه کی چاکه بکهن بو خوټان سبهی دهیبننه وه لای خوا دهستان ده که ویته وه به باشترو پاداشتی گه وره تر، ده داوای لیخو شبوون هر له خوا بکهن و دلنیا بن نهو خواجه لیخو شبوو میهره بانه.....